

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
60 lei anual. 10 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR
SIBIIU
Str Regina Maria Nr. 1.

ANUNȚURI:
4 lei linia petit.

Intrebare Calicului.

Mai Calice dragă! Bata-te urgia,
Te-apucași de grevă, terminași hârtia,
Ai plecat la munte sau la băi de mare
Ori ești cu Vintila dus peste hotare,
Ca de-o vreme lungă nu veniși mai nene
Să mai tragi cu ochiul, să miști din sprâncene,
Acum când în țara totul e 'n mișcare:
La Abrud și Turda serbăm centenare
Cu alaiu de nunta, ospete, băncete,
(Nu puteau miniștrii ca să nu se 'mbete)
Când badea Terente și-a închis bodega
Dupăce cu Lupu s'a făcut colega,
Nu 'nțeleg ca tocmai acum să te lași
Când peste hotare exportăm pungași
Și-aducem de-acolo pudre și vopseli,
Când Vintila 'n Londra face la tocmeli,
Când pentru o sumă de doi poli hârtie
Primești loc de casă la periferie

În Sibiiul asta plin de frunză verde,
Când saracul leul în străini se perde
(L'a mușcat de ceafa Leva bulgăreasca).

Când funcționarii nu pot să trăiască,
Pe lună câștigă mai mult un hamal,
Când școala normală stă fără local
În Avrighul cela plin de Excelențe,
Când politicienii se bat pentru zdrențe
Ca să curgă totul către punga lor,
De-aceea deputații toți bat din picior...

Tocma 'n aste vremuri nu veniși mai dragă,
Te-așteptam cu bere, mititei și bragă...
Spune-ne ce-i cauza, ca să fim pe pace
Și de azi încolo, las-o, n'o mai face.

Leuștean

10/X 924.

Răspuns la întrebare.

Leuștene verde, 'ncingător de fete,
Ziua ta-i lșpasul; acum mai băete
Doar în borș te pune buna gospodina,
Însă nici acolo văd că n'ai odihnă
Și te-arunci în ciorba noastră caliceasca...
Să-ți răspund deci neică, vorbă românească:

Din August încoace letargia 'n care
A căzut Calicul e bănuitoare?
Crezi că 'n grevă poate și-a pus cele oase?
Ori la Marea neagră cu dudu frumose
A plecat, ori poate în străinătate
S'a dus cu Vintila? Spun căaste toate
Nu-s adevărate dragă Leuștene, buba a fost
altă.

Coana Gurădulce ne-a lăsat în baltă
Și-a plecat haihue să-și găsească mire
Iara pisicuța-i așa în neștire
A lăsat-o în casă numai cu Amnar,
Chiar și Marcul naibii, cu al său ursar
S'a dus ca să joace așa mai iavaș
La banchetul care l'a dat Jean Tehaș.

Singur fără voe m'am trezit de-odată
C'am luat-o razna pe la cea Sovată
Ca să văd cum râia mișcă din Iornion,
Ori pe peștișorul, lins după bon-ton,
Cum își ajustează vocea-i cam nasală
Lângă cele babe prin parc ori prin sala.

* * *

Am văzut apoi băete parveniții cu duzina
 Cum sfidau din Cadillacuri și cum con-
 sumau benzina,
 Incânt mă miram cum poate să mai rabde
 Sfântul Soare
 Gloata asta năucita de bipede târătoare,
 Oameni cari mai au pretenții să conducă
 bietul neam
 Inspirați de conținutul unei sticle d'Origan,
 Mângâindu-se pe pântec au inficiat și
 balta,
 Cu «Pardonul» într'o mână și cu «Di
 granda» într'alta,
 Îți vorbesc de cherestele de cupoane și
 de rente
 Soarta țării ei o are coala 'n fundul
 vr'unei gente,
 Pnrători de gelatină în capșorul lor frizat
 Din durerea țării noastre niciodată n'au
 gustat
 Și acum din Cadillacuri, din șantanuri ori
 din lacuri
 Vreau să fericească țara... papagali, bă-
 gați în fracuri.

* * *

Din Gheboala pân' la Bungard și din
 Bungard pân' la Jina
 Am văzut măi Leuștene undei-i buba,
 unde-i vina!
 Ca maimuțele cu toții, -- cum au dat un pic
 de bine
 Pun în cufăr sărăcia și-o pornesc spre
 alte clime,
 Nici n'arunca bine raza soarele aprins
 de vară
 Și 'ncep junghiuri hipocondre
 Ba migrene
 Ba reume
 Printre oameni să răsara,
 Boli așa închipuie
 Și sosite
 Deodată cu vâpaia
 Ca să motiveze baia
 Ce cutare vrea s'o facă
 La Slanic ori la Mamaia,

La Calimănești sau Strunga
 După cum îl rabdă punga.

De e amploiat cu leafă și detrageri din
 buget.

De e bleg sau e șiret
 De-i samsar sau e suspect
 De-i milionar de ruble
 Ori milionari de franci
 Ori că foamea
 Și nevoia
 Și mizeria de-acasă
 Și-o preumblă rupt și 'n panci
 Mai pe toți deopotrivă
 Li apuc' așa deodată
 O durere costelivă
 Și turbată
 Cu furii și năbadai
 Ca să meargă
 'n lumea largă
 Dar de-acasă să se duca
 Undeva și ei la bai.

Și apoi să vezi măi vere pe Marghioala
 la terasă

În voal de borangic
 Și cu «firneis» pe la buze
 Strânsă 'n haină de mătasa
 Miroșind a arpagic
 Și cu gesturi cam confuze,
 Cum se crede «damă aleasă»
 Și pozează
 Și fleortează
 Iar în loc să iee aer, aere-și dă ne'ncetat
 Că de-aceia a pus vânăț la ferești când
 a plecat.

Multe-ar fi să-ți spun măi vere, căci pe
 suflet îmi zac multe,
 Dar m'a copleșit necazul și cu grijile
 mărunte,
 Vine toamna și nu-s lemne, vântul bate
 a pustie
 Și îmi face aprig [curte blastamata sărăcie.

CALICUL.

Politia dela noi

Hoțul: Ce mai aveți nou D-le
 pela Poliție.

Sergentul: Mai puține, decât azi
 noapte am prins de
 veste că s'ar fi furat

dela D-nul X40.000 Lei.

Hoțul: Și n'a venit omul să
 se plângă.

Sergentul: Ba da, dar eră mie-
 zul nopții, și apoi nu
 avem ordin dela forul
 competent.

Hoțul: Și nu ați făcut nici un
 pas.

Sergentul: Ba da am publicat în
 gazete, căci urmărim
 pe hoți, cari au făcut
 paguba.

Mitică.

Testamentul lui Dada

Dragii mei copii mei,
 Mai mari și mai mărunțai!
 De o fi și-o fi să mor
 Și 'ntr'altă lume să sbor,
 Să vă suiți toți în pod,
 C'acolo-i ce am eu tot,
 Iar aici spre răsărit
 Intr'un unghiu pălenjinit
 Veți afla o cutioară
 Legată 'nprejur cu sfoară.
 Desfăcând astă cutie
 Spre a voastră bucurie
 Veți da d'alta cutiuța
 Legată c'o siliuța
 Ear' aici de veți căuta
 Spre mirare veți afla:
 Două sule ș'o undrea
 Și străvechia mea lulea,
 Din care am păcăit
 Vr'o 50 de ani în vânt.
 Asta-i tot ce eu vă las
 Pe lâng'al lumii necaz
 Sulele să le păstrați
 De moșie între frați,
 Când veți duce lipsă mare
 Să n'aveți leac de mâncare
 Voi cu ele se 'nțepați

Pe boiari și pe bogați:
 Cu inimi învătoșate
 Și negre de răutate
 Față de toți cei lipsiți
 Și de soarte plictisiți,
 Apoi ce-ți fi câștigat
 P'astă cale de'nțepat
 Să grijiți tot la un loc
 Păzind totul ca de foc.
 Iar' încât pentru undrea
 Aia este pofta mea;
 S'o prefaceți în parale,
 Să puneți iute la cale
 Pomana mare cu pește
 Astfel ca să ducă veste
 La tot neamul de țăgan
 Din județul «Tutovan».
 În sfârșit a mea lulea
 Cu tutun o veți umplea,
 Și după îngropaciune
 Veți pune'n ea un carbune.
 Apoi la cap 'mi-o 'mplântați,
 Ca'n lume veste să dați:
 Ca eu până am trăit
 De nimic nu m'am gândit,
 Ș'alta'n lume n'am lucrat
 Ci mereu am tot pipat,

Dar' ca mine's milioane
 De boieri și de cocoane!

Articolul de lege V. 1863.

Despre abonarea la „Calicul”.

§ 1. Nu abona Calicul, dacă însuși ești calic.

§ 2. Abonând totuși, fi cel puțin calic de omenie și nu pretinde, ca redacțiunea Calicului să te roage de iertare, pentru că nu-ți poți plăti abonamentul.

§ 3. Dacă n'ai cu ce plăti abonamentul la Calicul fura, ai însă de grije, ca să nu te prindă înainte de ce-l vei plăti.

§ 4. Fiindu-ți frica să furi, împrumută-te dela cineva prețul abonamentului, și fi sigur, ca administrațiunea Calicului nu te va pârî pentru neplătirea împrumutului.

§ 5. Nu ceti Calicul abonat de altul, ca să nu te mustre conștiința, că acela nu-și plătește abonamentul.

§ 6. Abonează Calicul pe numele deapropelui, tău dacă te temi a cunoaște slăbiciunile superiorilor tăi sub propriul tău nume.

§ 7. Păcatos fiind, nu abona Calicul, sub cuvânt, că n'ai lipsă de spovedanie.

§ 8. Plătind abonamentul la Calicul regulat, nu te teme, că vei fi cruțat cu execuția pentru darea restantă.

§ 9. Dotat fiind dela natură cu darul de a putea râde nu te uita la cei 60 lei abonament pe un an întreg, pentru că trimițându-i așa și așa nu-i mai vezi.

§ 10. Neajungându-ți șerparul până la cătarami, încinge-ți plăcerea de a ceti Calicul cu balele, ce-ți vor curge din gură, auzând dela alții ceea ce scrie Calicul.

Sus Marcule !

Marcule fiară spurcată
Haid'să mai jucăm odată
Așa cum am mai jucat
Tot umblând din sat în sat
Incepe Marcule 'n cet
Și te-aruncă în Făget
La Ghiță cu gura goală
Și mi'l scutură de boală
Spune'i că mi-e dor de el
Să-l mai scutur puțintel
Și i-aș face voie bună
Ca să latre către lună.
E un biet de gură-mare
Ii lipsește ce nu are
O doagă și-un pic de minte
Și'i mai prost ca mai 'nainte,
Afirmă și ce nu știe
Și e bătă 'n calicie
Ba e prieten cu Amos
Că'i mai dă vre-un os de ros
Și-atât e de barosan
Cam ca un vițel de-un an.

Marcule-apoi joacă creț
Pe ceata lui Făcăleț
Care-ascultă la minciuni
Că Săvu face minuni
Face Savu tot ce știe
Cum și-a făcut și moșie
Și-i face chiar și lui Ghiță
Coarne ca la bivoliță.

Marcule mâncu-ți cojocul
Că joci de se mișcă locul
Dina, dina, dina da
Tot așa și iar' așa.

Mult îți stă Marcule bine
Când faci domnii de rușine
Dar domnilor le stă rău
Când se bagă 'n jocul tău.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

Doi domni cu lanț pe burtă
se preumblă pe stradă punând
fara la cale. In drum se întâl-
nesc cu un al treilea, care se
alătură la ei strângându-le mâna
cu căldură.

— Vă cunoaște-ți — întreabă
unul din cei doi?

— Da cum nu. Am fost trei
ani de zile vecini cu odaia la
Văcărești.

Doi pierde-vară la Bufnița:
— Ai plătit?

— Nu. Dar tu?

— Nici eu.

— Atunci să mai așteptăm
ca să se facă puțină înghesu-
jală pe la ușe.

*

— Un cerșitor cărui un domn
i-a dat un pol este întâlnit la
bodegă:

— Mi-ai spus că n'ai mâncat
de două zile și banii ce ți-i i-am
dat ți dai ți dai pe beutură?

— Mă rog frumos n'am mân-
cat de două zile, dar n'am beuf
de vre-o patru săptămâni.

*

Păcală și Tândală s'au dus
și ei la Gambrius. După un timp
au văzut, că un domn singur
care ședea la masa de lângă
ușe, plătește și plecă.

— L'ai văzut? E cel mai mare
măgar din România.

— De ce?

— E singur la masă, ba e chiar
la ușe și mai și plătește ce a
consumat.

*

Ardea casa. Pompierii la ușă
și ferestrii să între înăuntru.
— Pentru D-zeu nu deschideți
și ferestrele se face curent.

— ? ? ?

— E mama soacră în casă și
dacă stă în curent o dor măse-
lele.

*

— Crâjmar. Vinul ăsta prea
miroase a apă.

— Nu-mi vine a crede. Vinul
e bun dar butea e de vină.

*

— Are odaia păduchi de pă-
rete?

— Are, dar n'aveți nici o frică,
că s'au învățat să se mănânce
ei de ei.

*

Un bețiv cade de pe treptele
crâjmei.

— Iute un pahar de apă! —
Strigă unul care voia să-l ridice.

— Apă? Dar trebuie să cad
de pe acoperiș ca să-mi aduce-ți
un pahar de vin? — Intreabă
bețivul nedumerit.

*

Doi bețivi beau într'o grădină,
când începe să plouă.

— A început ploaia ce-i de
făcut?

— S'acoperim paharele să nu
se strice vinul — răspunde ce-
lălalt.

Stan Vorbălungă

Nu de mult am călătorit la Sibîia, ca se-mi cumpăr o mocăniță, adevărată vacă de munte cu lapte. Încă în copilăria mea îmi spunea moșu-mi-o, că mocănițele's bune de lapte, și mocanii buni de muls.

Când să ies din ulița cea lungă către târgul de vite, întâlnesc pe un om fără pălărie, cu părul măciucă'n vârful capului, și cu o barbă cam rarită, aruncându-și picioarele unul după altul, ca și când n'ar fi ale lui, sau ca și când ar arde undeva.

Eu, cu toate că omul, judecându-l după iuțala cu care da din călcăe, avea mare grabă, îl întreb: N'ai văzut sunt mocănițe'n târg?

Omul meu, fără să bage seamă de întrebarea mea, fuge trecând pe lângă mine mai departe.

— Cine-i ala de fuge așa tare, întreb pe un maerean, care venea răsând asupra mea?!

— E un împrăprietărit.

— Doar îi arde casa de fuge așa tare?

— Vorbă să fie!

— Atunci e nebun!

— Cu minte nu-i! — Dar' alta-i buba. Colea în târgul de vite cineva l'a bătut polog, și precum se vede a căpatat bătae destulă, și fuge în semn că nu-i mai trebuie.

Bietul om a pațit-o în târgul de vite al Sibiului, ca odinioară țiganul în pădure.

Pe un țigan — așa se povestește — oare-cine l'a bătut odată amar într'o pădure, și la făcut scăpat. Țiganul scăpat fugea mâncând pământul către casa.

Ieșind țiganul din pădure, întâlnește pe alt țigan care

mergea după lemne uscate în pădure. Acesta îl întreabă: Mo dado, n'ai văzut lemne uscate pe unde ai umblat?

— Ba nici verzi n'am văzut — răspunse dada!

Lui Făcălet

Mult se screme broasca'n lac
Și tot sbiară cvac, cvac cvac
Spune'mi Oneo ce să fac
Să scriu încă, ori să tac?

Ghița zice ține-te
Cu tot omul prinde-te
Fă și tu așa ca mine
Pân' te-or face de rușine

Eu am strigat nu, nu, nu,
Nu mă las la Chimu nu;
Chimu strigă na mă na
Că ești mai prost ca băta.

Strigi și sbieri tot a pustie
De-ai muri în țiganie
Să te 'ngroape 'n părul gol
Să-ți cânte broaștele 'n cor.

Pu, pu, pu și pă, pă pă,
Șapte posturi țina-sa
Mac, mac, mac și coac, coac,
coac

Ca murit un pui de drac.

Chimu.

Din lumea largă.

Un tânăr se căsătorește cu o femeie în etate de 43 de ani. Femeea aceasta avea o fată de 24 de ani pe care o ia de nevastă tatăl tânărului. Așa că femeia s'a căsătorit cu feciorul ginerelui ei, tatăl cu fata norei sale, iar bietul tânăr cu soacra tatălui său. Hai Aghiuță acum și stabilește gradul de rudenie și dreptul de moștenire.

Din filozofia lui Amnariu.

Un preacuvios, primind în cârciumă dela un bătaș înfri-coșat trei pălmi preste fălci, s'a declarat de aderent al Micei Antante.

*

Solomon Irimie trăind 25 de ani într'un războiu neîntrerupt cu soacră-sa, și-a pus toată speranța în conclusele conferinței de pace din Londra.

*

Pe stradele Sibiului s'a putut vedea zilele trecute un călugăr văduvit. Până când se va mai putea vedea — nu se știe cu siguranță!

*

Una mă prinde pe mine mirare, cum Ionel Brătlanu, între mulțimea legilor promise pentru fericirea electorilor săi, n'a promis și codificarea unei legi, prin care să se reguleze succesiva venire la ministeriu a tuturor literarilor din România!

*

Mai dăunăzi s'a aflat pe hotarul Făgărașului un lucrător de zi mort. Secțiunea cadavrului a dovedit moarte naturală, fără concursul fisicului județean.

Chiuituri cu strânsături

Hop mândruță poale scurte
Le-ai încinge n'ai de unde,
Le-ai încinge p'un picior
Celalalt rămâne gol!

Măi vecine măi creștine
Grijește-ți nevasta bine,
Că vine seara la mine
Și mi c'o mușcă vr'un câne!

Sărută-mă preoteasă
Num'odată prin fereastă
Te-aș săruta și mă tem
Că mă face popa ghem!

Mândra mea tineră proastă
Mă roagă s'o fac nevastă;
Eu 'i-am zis că nu oi face,
Ea s'a pus în pat și zace!

Dragu mi mândro de tine,
Dar' mi greu de cin' te ține,
Că te ține'n șapte frâne
De nu poți vorbi cu mine!

Câte fete cu peptare
Toates strâmbe de spinare,
Numai mândrulița mea
E oablă ca secerea!

Mândra mea cătu-i de mare,
Pe spinare iie n'are,
Dinainte fir în dinte,
La șurțe nu-i nici un pic!
Și visează la voinic.

Trandafir dela Craiova

melodie după stomacul gol.

Trandafir dela Craiova
Tu muere lasă vorba.

Trandafir cu foala lată
Te-aș iubi, ești prea bogată.

Trandafir din mărăcini
Ce bine-i când ai vecini.

Trandafir cu foale acră
Te iau, de vii fără soacră

Trandafir de pe cărare
Bunu-i vinu n' crâjma mare.

Trandafir în toată forma
Măi Cegăl umflă-l pe Toma.

Trandafir floarea miresii
Dulce-i gura preutesii,

Trandafir cu tămâiță
Mai dulce-i de crâșmăriță.

LEUȘTEAN.

De-ale domnilor.

Actul I.

În Târgul ăi Mare zarvă,
Iarmă, tîmbălău și grămădeală.
Deoparte vagonul salon al hingherului iar de-alta un domn din vechiul regat venit să vadă Sibiul cu cățel cu tot. Hingherul da să-și facă datoria pentru că e opreliște de câini, domnul inspector, controlor director sau ce-o fi fost nu se lasă.

— Dle, nu-ți dau voie. Nu de acea am venit aici.

— Dle e opreliște de câini din cauza turbării; e lege, paragraf, amendă.

— Nu-l ei dle. Ce porcărie-i asta?

— Dle. Te rog să lași câinele.

— Nu-l las. Birjar. Mână la dl prefect. Am să-ți arăt eu. — Și se urcă în trăsura cu câine cu tot.

Hingherul a rămas cu buzele umflate, domnul a plecat să reclame dlui prefect, iar câinele a sărit din trăsura și a luat-o în goană după o cățelușă ce fugea pe Honferus. Publicul s'a risipit după ce a asistat la o reprezentare gratuită.

Actul al doilea urmează.

Are popa trei.

Trei tilișcani mergeau pe drumul ce intra într'un sat de lângă Olt. Întâlnesc un creștin și-l întrebă:

— Ești de aici măi creștine?

— Da. Dar încotr'o?

— Mergem să cumpărăm trei măgari, n'ai ști să ne îndrumi undeva?

— Trageți la popa are trei și toți îi sunt de vânzare.

În sat Tilișcanii întrebă de locuința popii.

— Aci șade maică, dar ce vreați dela părintele?

— Am auzit că are trei măgari de sânge.

— Vai de mine maică, să vă păzească sfântul, să vă păzească sfântul. N'are maică, n'are. Are trei feciori cam grei de cap săracii, poate de ei o fi vorba.

Povestea unei căprioare*)

Dragi cetitori și cetitoare
Povestea aștei căprioare
Nu este spusă 'n... figurat
Și nu bat șeaua, — Doamne feri
La vr'o fetiță cu păcat
Căzută poate în plăceri;
Ci e-aventura cum să știe
A unei căprioare prinse, —
La vlădicie paremi-se, —
Ce-a vrut să scape de robie.

În seri târzii cu lună plină
Când pe alei sau prin grădină
Se preumbla așa 'n neștire
În jurul mândrei reședințe,
Nostalgică 'n a ei privire,
Atâtea visuri și dorințe
De codri verzi și de izvoare
Prindeau s'o cerce și s'o 'ndemne
Și par'că toate-i făceau semne
Să fugă iute din prinsoare.

Și instinctiv în capul ei
Dorința prinse-adânc temei
Spre-a căuta doar clipa 'n care
De nimeni nesupravegheată
Să se abată din cărare
Și repede, așa, deodată
Prin salturi iuți pornind cu zor
Spre codrul ei iubit și drag
Sdore dorul ei demult pribeag
Să-și ea al libertății sbor.

Sărmana, nici nu bănuia
Că între oameni nu-i așa,
Cum este 'n codru între-ai ei;
La oameni *vorba* sună doar
Și vorba n'are mult temei,
De libertate n'au habar
Și zilnic ei pe ei să mint
Trăindrobiți de-un post, de-un dor
Sunt slugi umile tuturor
Vanzându-se pe-un pumn de-ar-
gint.

Când căprioara-a dezertat
În grab' alarma a sunat
Iar clericii, ba chiar alți frați
Cari libertatea n'o prea știu
Au fost în grab' mobilizați
S'aducă animalul viu
Și peste râpi, peste coclauri
Au alergat și-au asudat
Și cu-animalul sângerat
Întorsu-s'au, setoși de lauri.

Povestea asta cu prolog
Mai are-un jalnic epilog:

*) O căprioară domesticită a fugit zilele trecute din curtea reședinței metropolitane. O parte din clericii seminarului au alergat îndată după nedescipinată dezertoare. După anevoioase alergări animalul a fost prins și readus la reședință.

Noi libertatea propagăm,
Dar pe-alții vrem să subjugăm
Și egoiști cum suntem toți
Am fi în stare să răpim
Chiar libertăți, să fim despozi
Când vrem plăcerea s'o simțim,
În al minciunii așternut
Am fost și-om fi neîncetat,
Ce altora am propagat
Noi nici odată n'am făcut.

TEPELUȘ.

Iubitei mele

De tine mi-e făptura plină
Și tu îmi dai nădejde 'n viață
Căci vii ca raza de lumină
Să 'mprăștii a durerii ceață.

Când pașii mei rătăcitori
Plini de scleroză și reumă
Pornesc așa neștiutori
Să bătucească neagra humă.

Tu îmi apari ca din povești,
Nevinovată și curată,
Și faci atunci ce voești.
Cu robul tău de altădată.

Tu știi când mă cuprinde jalea
Și păsul meu de mult îl știi,
Mi 'ndrepți atunci deodată calea
Spre lumea ta de poezii.

Prinosul tău de mângăere
Spre-a mea făptură blând în-
drepți
Și-ucigătoarea de tăcere
Din negre gânduri o deștepți.

Mi-arăți copii ce sburdă 'n soare,
Mi-arăți izvorul cristalin,
Mă faci să simt că-i sărbătoare,
Mă scoți din al durerii chin.

Din cupe mândre de aramă
Pe buze-mi picuri sfânt balsam
Îmi spui de zâmbetul de mamă
Când triste ramuri bat la geam.

Îndrumătoarea vieții mele
Să nu mă lași așa 'n neștire
Căci iar mă prinde gânduri rele,
Iubita mea de *amintire*.

TEPELUȘ.

Epigrame.

Unuia.

Că ești prost o știu prea bine
Chiar dovadă îți aduc
Că te-apuci de calicie
Și-ai te mării butuc.

Altuia.

Mult îți place cearta, sfada
Ca la moină mascarada
Mult ai vrea să te-areți mare
Ca un prost... și nu-i mirare

La adresă.

Că știi făuri dreptate
Știe lumea, știe satul
Dar păcat, că'n cartea legii
Nu găsești ce e... păcatul.

Tot acolo.

Plin de aer, plin de spirit
Îți sdrobești capul prea mult
Dar păcat că firul minții
Ți-e croit puțin prea scurt.

Cine ești.

Că ești domn o știe doamna
Care-ți zice domnul meu
Ce mai spui fleacuri la lume
Că ești balaur și smeu.

Lumea știe foarte bine
Că ești mare barosan
Ba știe chiar și mai multe
Că n'ai minte de un ban,

Chimu.

Adevăr perpetuu.

Pentru un bărbat femeia frumoasă e ca și holda frumoasă de lângă drum:

O mănâncă vrăbiile!

Adevăr conștiincios

Mustrarea conștiinței nu e altceva decât ochii de găină sau bătăturile sufletului.

Arogantă.

Un Englez fiind în excursie pe lângă Sinaia se întâlnește cu o țărăncuță cu o frumoasă salbă de gât.

Angliușul vrând s'o albe ca amintire zise:

— „Cât costă aia dela gât?
— „Nu o pot da, Die că e dela mama“.

— „Atunci cât costă cu ma-mă-ta cu tot?

Orăștia pitorească.

Broos deodată Szászváros
Azi, e Orăștia mare,
Unde medici și-advocați
Până chiar și preoțimea
Nu-i mai vezi decât călare,
Pădurarii s'au schimbat
Și 'n motoare s'au urcat.

Apoi dacă fu războiul
Nu 'nsemnează că și noi
Să facem ca Dr. Plopu
Ce se umflă cum în foi
După cum știm pe la Pul...
Cam calic în felul lui,
Să privim tot la ciolane
Azi când de atâtea ani
Suntem roși de șobolani?
Orăștia astăzi doarme
Ea nu este cercetată
Căci după idei mai fixe
N'are climă prea curată,
Doar cei cari mai stau închiși
Prin birou să 'nghiță fumul
Crezi că au beut hașiș
Când spre „Ştadt“ își iau drumul.

I. din Capitală.

Ca la noi la nimenea

(sau cum au vândut ocnerii laptele
pentru zăr.)

Vint-a Voina din armată
Fără trese, i-auzi ia!
O făcuse, bietul lată...
Ca la noi la nimenea.

El fiind cam lung în dește
S'a trezit, fără să vrea,
Intr'o zi cu mâna 'n clește...
Ca la noi la nimenea.

Veni sfânta 'ncoronare,
Grațieri ici și colea;
Scapă bietul din răcoare...
Ca la noi la nimenea!

Voina-i azi cu prăvălie,
Ce te miri, nu-i treaba ta?
Făcu 'n Ocna lăptărie...
Ca la noi la nimenea!

Socrul său conduce doară,
— Asta tot n'ar fi belea —
Dar, v'au tras Ocneri, pe sfoară...
Ca la noi la nimenea.

— Ați dat laptele pe zăr
Și-acum vă trageți de păr!

SCARAOSCHI.

La Ocna Sibiului.

(Soacra disperată): Ajutor gi-
nere, mă inec!!

Ginerile (din fundul inimii):
Ah, Doamne de-ar fi ade-
vărat!!!

Provincia în fața capitalei

Eu sunt din Breaza, din Sibiu
Sau chiar din Bălgrad, dar eu știu
Că sunt din România mare
Și-această Românie are
O mândră, vastă capitală
Ce 'n orice zi, — în zori sau seară
Cu sbucium greu, cu chin, cu muncă
Din rotative ea aruncă
Cotidiane zeci de mii
Să informeze-ai ei copii
De tot ce s'a întâmplat în țară,
Despre mișcarea literară,
Ori dacă Rușii-s mai cu vlagă,
Bulgarii de mai vând la bragă,
Ori c'avem școli ca și 'n Apus
Sau că corupția-m răpus,
Sau că de cei trei șobolani
Scăpat-a țara pe mulți ani,
Sau că e mântuită țara
Chiar de spanacul doamnei Smara,
Nimic din toate câte 'nșir
N'o să găsești în foi vr'un șir.

De lei în mână „Dîmineața“
Vezi că-și deschide coteneafa
Și prin cupoane 'mparte case
Lavouri, rochii de mătase,
Ba piepteni și indispensabili
Pentru-abonenții contribuabili,
Spre a 'nșira 'n a ei coloane
Câte frumseți și mici zorzoane
Avut-a Rifca la banchet,
Ori că Ploestiu-i circumspect
In dulci sărbări izraelite,
Ori că Rașela are minte
Mai multă decât Ehrenstein,
Ba-ți spune că misitul Stein
S'a logodit mai eri cu Sura,
Ori sbiară cât o ține gura
Că numai „Goi“ sunt de vină
De n'avem azi o Palestină
Aici în loc de-o Românie.
(Și „Adivor“ tot astfel scrie).
Iei „Lupta“ ca să o cetești,
Dar dintr'o dată te crucești,
Căci „Lupta, — chiar „Univers“-ită
Tot pască „coșer“ vrea să 'nghiță
Iar „Aurora“-i cu minuni
Chiar la țărani a pus perciuni.

In „Viitorul“ liberal
Cetești doar despre vr'un scandal
Ce l'a făcut câțiva țărani,
Nevrând în curse de guzani
Să cadă jertfă-acum și ei,
Chiar „Universul“ dacă-l ei
Găsești că dela Prut la Tisa
Banchete mari întinsu-mi-s'a
Și dela ciorbă până la poame
'nșiră 'n vastele-i coloane
Pe toți mesenii îndopați,
Ori lista celor spânzurați,
S'au câte curci, găscani, găini
S'au șterpelit pe la vecini,

Incât când foaia lași din mână
In minte n' o să-ți mai rămână
Din a gazetelor scofală
Decât cumplită zăpăceală.

TEPELUȘ.

Cam demult.

Intre doi burlaci:

- S'a însurat și Nae?
- Da frate. De două săptămâni.
- Și încă și azi stă cu nevastă-sa?

Știri telegrafice

Agenția: Tepeleș

aduse în cărcă de „Calicul”

Avrig. Școala normală s'a prefăcut în magazin de alimente și restaurant. Într'o seară se transportau din pivnița școlii la părintele (?) acasă cartofii. Ce zici la asta părinte? Ai casă, ai masă dacă vrei și familie, mănânci prea des la școală și mai cari și cu sacul?

Boița. Decând a început Calicul să mai scarmene pe cei din coada frunții Boicenilor, toți Dzeii s'au scoborât din cer până și cel unguresc. Cei cu musca pe căciulă nu știu, că glasul măgarilor nu se aude în cer. Ultimele telegrame ne spun, că beutorii au părăsit crâjmele și s'au retras la o bodegă unde fac manevre cu preferanțul până la ziuă. Vrea să câștige renumele de cei mai buni jucători de cărți din România. Să le ajute Dzeu, că nici Calicul nu-i cu dragostea.

Sibiu. Excelența Sa Terente

și-a câștigat tovarăși și în localitate. Aceștia dau lovituri mai mici și tot așa de sigure. Din cauza înțelegerii cu „Regele bălților” scumpetea a început să crească foarte tare iar prețul tuturor mărfurilor și alimentelor se ridică mai tare ca aeroplanul. —

Avrig. Din mila lui D-zeu și voința guvernanților s'au împărțit ceva decorații în comună. Se caută acum un corb alb care să ne spună ce fapte merituoase, mari, înălțătoare a făcut unul dintre cei decorați pentru binele public pentru comună, pentru biserică, pentru neam, afară de acelea care s'au scurs în punga proprie. Nimeni, dar nici el nu va ști să spună vre-odată.

Boița. Unele domnișoare suferă de o boală nouă: să li-se ghicească în mijlocul străzii de țigance pentru plata din lumea cealaltă. Altele au boala călătoritului cu băieții pe la miezul nopții la Lăzăret. A zis cine a zis, că dacă domnii (aici e vorba de domnișoare) n'au ce face se îmbolnăvesc de boale ciudate. Feriți-vă să nu se întindă bolile acestea.

Avrig. Excelența Sa descăle-când (nu din automobil) în sat, s'a apucat să sărute nevestele oamenilor, deși nu demult și-a făcut rost de pupătură proprie. Ce-or zice adjutanții Excelenței Sale, dacă într'o bună zi le va pupa nevestele? Acesta e al doilea secret al Avrigului.

Sibiu. În cartierul francez (fost muzical) s'a surpat un zidulete și-a omorât două muște văduve și o musculiță orfană de războiu. Lumea alarmată compatimea pe chiriași cari dormeau bine știind, că zidul cu o zi înainte a fost condamnat la moarte.

Poplaca. La arândarea pământurilor bisericesti nu s'a putut face nici o ispravă până nu s'a scoborât cu de asila din cer „cădelnița” ca să împrăștie fumul dreptății.

Trăscău. Ungurii din comună au trimis o jalbă la Liga nașionilor, pentruca sa oprească pe Români de a mai bate toaca în biserică, sau dacă aceasta nu se poate să-și mute biserica în marginea satului. Ei zic că din cauza clopotelor și toacei românești ruga lor nu se aude la Dzeu și nu-i poate asculta.

Bungard. In casa parohială a drumarului din drumul Nocrchiului s'a făcut pe nevăzute cununia moașei comunale cu domnul Traian, căpraru comunei. Dumnealui s'a dat pe lege turcească, că ține două mueri

Boița. Grofi și baroni au hotărât să introducă lumina electrică din Tălmăcel la poplăria comună, ca să poată juca ziua și noaptea, vrând să ajungă cei mai buni popicari din România-Mare.

Toplița. Banca Cetatea are un cinematograf unde de multe ori ceace se arată pe pânză se reproduse momentan și în natură. Rolul principal îl joacă un oarecare Popescu Liviu, boxer vestit. Așa nu demult un controlor financiar a trebuit să guste din pumnii lui Liviu. Banca Cetatea are reprezentant, care îi procură și renume mondial printre artiștii de circ.

Avrig. Cuminiții din Avrig au protestat cu glas de Dumnezeu, ca nu cumva din crâjma comună să se facă școală normală. Un sat poate fără școală, dar nu poate fi fără crâjma comună, zic ei. Se pare că glasul nebunilor se aude mai tare, cu toate, că vorba spusă e că sbierătura măgarului nu se aude în cer.

Tălmăcel. S'a scremut lumea multă vreme ca să aștepte să facă cu lampile de petrol, că ei acum se luminează cu electrică dela Sadu. S'a găsit unul mai cuminte, ca lampile să fie vândute Boiceniilor, că și așa au nevoie de lumină la popice.

Poiana. De-oarece mulți învățați din diferitele părți ale lumii au venit în localitate spre a obține audiența marelui pedagog Pestalozzi (Ioan Ghișe înv) să anunțe că până la 15 Octombrie nu primește nici o vizită fiind angajat „baraber“ la exp'ozările de pânuri ale lui Moga din Căpâlna.

Alba-Iulia. In cetatea eternă a românismului, porodițele lui Israel au mai repurtat un succes, grație îngăduitoare administrației. Ziua de târg căzând într'o zi de șabă, au început intervențiile semiților pe la cei atotputernici pentru schimbarea zilei de târg. Rezultatul acestor intervenții este că ovreii n'or să mai aibe târg la sărbătoarea lor. Târgul acum a căzut în zi de sărbătoare crești-

nească. Se pot felicita fiindcă nici în Palestina n'ar fi obținut successul acesta

Ciznădie. Patărul Wistoch (ori Wildstock) a ținut de cuvânt la o adunare de înfrățire să-și caute vitele prin București. Spunea el, — întâi în limba lui, apoi în limba noastră, — că niște negustori din București ne-au luat acum câțiva timp vaca și au dus-o și au muls-o și hrană nu i-au dat de loc. Astfel patărul, — devenit cel mai mare protector al animalelor, — a spus fraților excursioniști că dacă cei din București nu vor îngriji de vacă, apoi rămân fără ea (iar boii or să rămână văduvi de... minte). Apoi patăre dragă, dacă vaca a ajuns prin București fii sigur că, — conștie de dreptul autodeterminării, — n'o să mai caute boi de rasă prusacă prin Ciznădie.

Poiana. In mijlocul căldurilor o știre foarte înfierbântată căuta să răstignească pe părintele or-

toodox Nicolae pentru faptul că ar fi introdus în biserică un cantor catolic. După potolirea fierbințelilor și după restabilirea comunicației cu telegrafia adevăratului, aflând că lucrurile s'au petrecut tocmai întors, Părintele Nicolae, conform hotărârii comitetului parohial s'a opus la aducerea cantorului catolic în biserică ortodoxă, la care fapt părintele Aron, mai belicos, l'a amenințat pe părintele Nicolae în fața bisericii. Astfel vedem încă odată că neadevărul nu ajunge și pentru cină.

Poșta Calicului

N. D. Rășinăreanu. «Zâmbetul fericit de pe guri" al „nunții care trece în trăsuri" ne umple și pe noi cei dela Calicul de fericire că Lotru furios nu ne izbește cu undele lui. Spre a nu ajunge în criză de hârtie, am trimis „poezia la... coș.

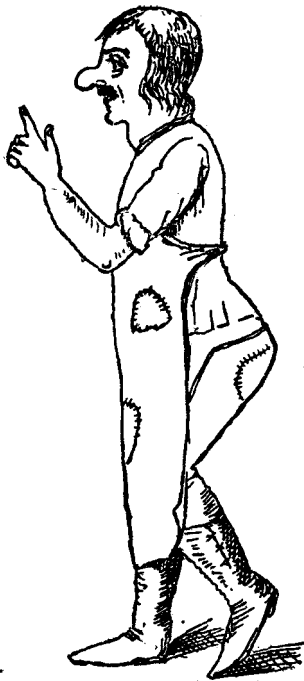
I. din Capitală. Partea primă a fost utilizabilă, a doua însă am lăsat-o pâuă se va mai clarifica de... misticismul dintre două sau una...

Adevăr zoologic.

Oamenii se împărtășesc de regulă în două clase, în ființe cugetătoare, care umblă în două picioare, și în dobitoacele cu două picioare, care nu cugetă

nimica. In clasa celor dintâiu, puțin numeroasă, se numără toți aceia ce nu se țin de numărul mării clasă a celor din urmă.

Să luăm aminte!

Al dracului om și Terente asta dom'le. Tace și face. Unde dă lovitura, nimerește totdeauna și se cunoaște. E și foarte cuminte, dar vezi că fiecare om cuminte e și prost. De ce stă el în bălțile Brailei și se joacă de-a baba oarba cu poliția și jandarmii? De ce nu vine el la orașe să se amestece între domnii ai mari, cari fură ziua la ameazi din banii statului? Oricum statul tot e mai bogat ca Herșcovici, Șteulovici, Ițigovici și câți alți Bergovici. Aci nu mai trebuie să se ascundă, că n'are cine i-l prinde.

Mai are și ajutoare în toată țara, numai că ajutoarele fură pentru ei și n'o să 'mpartă cu Terente. Cum însă el e strajnic o să-i învețe la disciplină pe toți.

Ori dacă nu, aia cari să pregătesc să vină la putere să facă contract cu Terente, sa le fure el urnele, că sigur o va face mai pe domnie ca liberalii.

Dacă l-aș întâlni, l-aș spune verde:

«Ma Terente, lasă balta dracului, hai și te fă hoț de oraș, ori chiar de birou, că zău se plătește mai bine».

Ce e la noi?

La noi sunt codri verzi de brad
Și șefi de garnizoană
La noi și moașa-i mare 'n sat
Măcar că nu e doamnă.

Avem noi domni, avem noi șefi
Cât iarbă pe hotare,
La tot resortul câte cinci
Care de care 'i mare.

Primaru-i capul satului
E sfânt, asta se știe
Nimeni nu 'ntreabă de-are școli
Și dacă știe scrie.

Perceptorul vai doamne măi
Asta 'i un lucru mare
Știe cât e doi și cu doi
Știe 'ncassa parale.

D'apoi agentul sanitar
E curat Roman Pașa
Și-i sunt brodați numai în flori
Ițarii și cămașa.

Ș'apoi știință e în el
De stă să nu-l încapă
Iți dă recept de balamuc
Și-astfel de boli te scapă.

Iar agentul veterinar
Curat doctor de marhă
Ți-omoară vita la moment
Fără șgomot și zarvă.

Putem să ne mai plângem noi
Că merge caru 'napoi
Că stăm rău cu finanțele
Că leul dă mereu 'napoi
Că nu mai crește grâu la noi
Că biet țaranul suflă 'n vânt
C'un an întreg rămă'n pământ
Iar când depune jugul său
Mălai nu are, și-i e greu?

La noi sunt codri verzi de brad
Și-agenți de urmărire
Ba chiar și controlori fiscali
Ești din mănăstire.

La noi sunt codri verzi de brad
Și lanuri de mătășă
Sunt chiar directori județeni
Și-administratori de plasă

La noi sunt taxe pe găini
Și adiționale
Și alte bunuri sunt la noi
Și tot n'avem parale.

Când sunt atâția șefi la noi
Și berechet în lume
Și totuși merge pe întors
Și retele sunt bune...

Nărate deci cu Dumnezeu
Cu umărul la roată
Să scoatem carul din norol
Pân' a lui Iuda gloată

Suge chiar sângele din noi
Și-l duce'n lumea mare
Caci pentru ea tot e deschis
Oficii și hotare.

Avem atâtea bogății
Pe cari le măncă alții
Iar leului tuberculos
I-i s'au gătat cârnații.

La noi sunt codri verzi de brad
Și multe câte toate
La noi se fură urne... mii
Intr'o singură noapte.

CALICUL.

Măi Terente...

Măi Terente tu ești prost,
Ca pierzi vremea fără rost,
Cum ești baiat pișicher
Ce nu intri 'n minister?

Și cum ești tu cam galant
Deschide-ți restaurant,
Ori un mare magazin
Sau o pivniță cu vin.

Ca să poți lucra cum vrei
Fără să mai furi femei,
Atunci furi din buzunar
Fără teama de jandar'.

LevrInte.

Unde mergeți.

Unde mergeți, unde mergeți
Domnișori
Printre fete, printre fete
Mugitori
De veți merge'n șezătoare
O greșiți
Căci și-acolo vă veți pune
Să mugiti
De veți merge la crăsmă
La cafenea
Vă treziți că și pe-acolo
Veți sbiera.
Chi-mu!

Baba Hârca

blăstămând pe răii plătitori.

Spuză de struguri să vă rodească'n vii iar în pivnițe să vă cânte broaștele.

*

Tot câte șase boi să aveți în grajd, iar când veți vrea să-i prindeți la jug, să latre și să miorläie.

S'aveți belsug în toate și când vă simțiți mai îmbuibăți, să vi se lipească burta de spinare.

*

Tot după miniștri să vă măritați fetele, iar după cununie să vedeți că ați luat de ginere pe dracul.

Face ce-a făcut tatăl său.

Varăfogal pleacă într'o zi calare spre târgul Ieși. În drum se opri la o cârciumă și legându-și mârtoaga afară întră să-și astâmpere setea. Cârciumarul Leiba ieși prin dos și îi luă calul jidanului ducându-l în ogradă.

Vosărfogal vede că-i lipsește calul face spume la gura și repezindu-se în cârciumă răcnește: «Cineva mi-a luvat calul, să-l dea numai decât că dacă nu zic zău: fac ce o făcut tatăl meu?

— «Dar ce a făcut tatăl Dtale?» — îl întreabă un țaran.

— Mie să-mi dați calul că dacă nu fac ce-a făcut tată-meu» — zbieră Vosărfogal și se rezezi printre scaune înfuriat.

Cârciumarul căruia începuse să-i fie frică, îi aduse calul la loc pe neobservate.

— «Uite calul Dtale e dija la locul lui, — te-ai spiriat dijabă — dar acum spune-mi ce-a făcut tatăl matali?

— «Ce să facă — a mers mai diparti pi jos. — Adiouă!!!

A găsit ceva

Chirița, venind ca de regula noaptea târziu, beat turtă acasă, și întâmpinându-l nevastă-sa cu luare la hop — el ca s'o domolească și să poată dormi odihnit, îi strigă:

— „Pst — taci nevasto, că am găsit ceva?

— „Tu ai găsit ceva? Și ce ai găsit?

— „Pst — azi nici o vorba, pareții au urechi, — destul că am găsit ceva, — mâne-ți spun“.

Chirița se culcă, doarme 'n pace, dar dimineața cât deschide ochii, nevastă-sa care de curiozitate nu-i închisese de loc toată noaptea. «Noa, da ce ai găsit Chirița?

— «Am găsit — răspunde Chirița — că nevasta lui Calbejitu are gură mai a dracului ca tine.

Lui Ghiță poetul

Cinstit poet de salca
O Ghiță Facaleț
Ai scris o poezie
De foarte mare preț.

În ritme aliniat
Strângând condeii bine
Far' să gândești fârtate
C'ai scris'o despre tine.

Scrie și mai departe
Versuri în stil frumos
Umplute cu miresme
Și ritme cu miros

Însă Banatul lasă-l
Să stea unde-a mai stat
Și n'arăta la lume
Că trăești în Banat

Chimu.

Cronica Sibiului

Că Sibiul a fost, este și va fi un centru important al fariseismului e de sine înțeles. Fiecare fracțiune de naționalitate își are simbolul în centru Sibiului.

Greco-orientalii cu evanghelia, catolicii cu Nepomuk, până și greco-catolicii cu franciscanii lor cearcă a-și stabili centrul fariseismului în centrul cetății Sibiului.

«*Ortodocșii*» pe de altă parte spre a soluționa unificarea atât de mult exploatată de vânătorii de situații, s'au grăbit să ne aducă vameși *ortodocși* din cei mai aleși; încât cu drept cuvânt s'ar putea scrie în cărțile de geografie:

„Sibiul, oraș situat în centru țării românești, renumit prin vameșii și fariseii săi”, etc. etc.

Fariseii distinși în centrul unei țări, poate că ar avea oare care sens. Dar, ce rost au vameșii cei mai iluștri chiar în Sibiu. Aceasta rămâne misterul Directorului General al... teatrelor.

Metropola Sibiului mai are încă și unele caracteristice de ordin mai secundar.

Ast-fel Asociația „Astra” de asemenea își are centrala în Sibiu. Astra e o întreprindere culturală. Transportă oratori prin satele românești să lămurască pe țărani de ce trebuie să mai aștepte mult și bine până ce vor fi împroprietăriți.

Pământul are legătură cu cultura, de exemplu; cultura pământului și apoi încă: primum vivere, deinde filosofari. Astra a mai avut și întreprindere de teatru. Teatru bun, sufleur și mai bun, dar nu venea lume. Într'o seară am numărat 13 spectatori. Ceilalți Români erau ocupați pe la cafenele, birturi etc.

Astra a mai luat parte și la serbările centenare ale lui Avram Iancu. A luat parte cu o mie de corturi și douăzeci vagoane de pae. În corturi așterni pae și apoi doarme norodul adunat să comemoreze pe Iancu.

Păcat de nutreț. Cornutele nu l'au avut iar bipedele nu l'au putut rumega.

Cultura e ceva ce nu se poate ușor nici măsura, nici număra,

deci scapă socotelilor de contabilitate, i se promite dela toate ministerele și nu capătă dela nici unul.

Tot în Sibiu s'a zămislit și desăvârșit de curând o altă operă culturală, opera unui strănepot al lui Avram Iancu, împărțirea a câte $\frac{1}{2}$ jugăr loc de cultură la «intelligența» sibiană din jur și din loc.

Când zice comisie, care are dreptul să dea $\frac{1}{2}$ jugăr loc de cultură unui om cult sărac cu duhul din punctul de vedere al cultivei pământului, te aștepti ca această comisie să fie formată din înalți demnitari ai societății.

Poetul nostru local popular ar putea zice... a eșit și din treaba asta o porcărie...

Multe ar mai fi de spus asupra metropolei noastre. Le vom spune în cronica viitoare.

O singură întrebare nu poate suferi însă amânare. Cine a fost într'adevăr de fapt corespondentul Universului în Sibiu?

Artistul or intelectualul?

Rumastria & Co.

Ce te legeni omule.

Ce te legeni omule

Fără ploaie fără vânt

Ba te-așterni chiar pe pământ

Une-ori te-arăți nebun

Pici în șanțuri lângă drum.

De ce nu m'aș legăna

Dac'am beut cu litra

Tot puțin câte puțin

Bere țuca și-apoi vin

Și-apoi iar am repetat

Până când m'am îmbătat.

Ch.

Celui cu musca.

Ți-ai spoit fotografia

Și tu praleo pe hârtie

Iar pe urmă credea-l singur

C'ai croit o calicie.

Din întreaga-ți calicie

Eu puțin am priceput

Poate-atâta, că la minte

Ai rămas acum cam scurt.

Chimu.

Logică

— *Fetițo măncarea asta miroasă.*

— *Da ce vrei să pută?...*

Filozofie ușoară.

Cine sunt hoții cel mai mari?

— *Celce fură mai puțin?*

— ?.

— *Da. Pentru că pe aceștia îi prinde totdeauna.*

Singurătate

*Cu perdelele lăsate
Sed la masa mea de brad,
A 'nghețat de frig cuptorul
Iara eu pe gânduri cad.*

*M'aș culca și mi-e cam teamă
Să m'acoper n'am un fol;
Nu 'nțeleg cum dracu alții
Pot dormi cu capul lor.*

*De trei zile ceaiu mie cina,
Zahăr, rum mai puținel,
Fac economii la toate
Ca Vintilă, — de-ar ști el?*

*Praf, paiangeni prin unghere
Un tablou așa de trist,
Cu vârf m'au umplut păduchii,
Că eu sunt socialist.*

*Leafa din luna trecută
Cum a fost, așa sa dus,*

*De-acum pun gura la grindă,
Că zălog ce-a fost am dus,*

*Mai demult eră mai bine
Mai căpătam împrumut,
Azi de ceri mic, nu-i făr' mare,
De ceri mare, nu-i mărunt.*

*Fără ceas îmi măsor vremea
Trecă azi, să vină mâine,
Dacă azi n'am nici slăntină
Mâine poate să am pâine.*

Spiriduș.

Lupta vieții

furată dela Coșbuc.

*Copii nu 'nțeleg ce vor:
A plânge-i meseria lor.*

*Dar lucrul cel mai laș în lume
E un bărbat miorlăitor.*

Și cât e de la loc cenușa

În fața unui fumător!

*Dar sticla — ce lucru cuminte
Sub nasul unui beutor.*

*Când singur ești bea totdeauna
În sănătatea tuturor.*

*De ai cu ce, plătește 'ndată,
De nu rămâi ca bun dator.*

*De moarte nici când n'avea teamă
Căci azi numai nebunii mor.*

Leu Șt. Ean

Doinița

după Eminescu

*Vino 'n codrul la izvorul
Care tremură pe prund,
Unde ciorile din jururi
Pe 'nserate se ascund,*

*Și cu brațele întinse
Să alergi la piept să-mi cazi,
Să-ți șterg roșul de pe buze
Și vopseala din obraz.*

*Fruntea albă 'n părul galben
Pe-al meu braț încet s'o culci
Să-ți sărut cărnosa gură.
(Pupi și... când nu-s buze dulci)*

*Și ca să ne treacă vremea
Să-mi cauți în cap nișel
Nu cumva Doamne ferește
Să-i fi luat vre-un mititel...*

Leus. Teean.

Nu'i loc.

*De multe-ori 'mi-am pus în gând
Să'mi pun năravu 'n bătă
Și să mă las de calicii,
Să fiu și eu'n vr'o listă
De liberali și țărăniști
Ba 'n lista bolșevistă
Dar nu mi-au oferit nici ei
Loc nici în dos pe listă.*

*M'am adresat l'averescani
Dar mi-s'a spus îndată
Căci trebuie să 'nnainteze
O cerere timbrată.*

*Socialiștii nu mă vreau
La fel naționaliștii
Și cu atâta mai vartos
Nu mă voiesc lorghişti.*

*Și nu știu ei de capul lor
Când nu mă vreau pe mine
Că dac'ar ști m'ar sărută,
Căci știu promite bine.*

Chimu.

Librăria Săteanului

**TIPOGRAFIE
:-: PROPRIE :-:**

SIBIIU
Str. Regina Maria 1.

**CASĂ DE
EDITURĂ**

**Este complet asortată cu toate
manualele necesare școalelor
primare și secundare. Ultimele
noutăți literare, științifice, Juri-
dice și pedagogice.**

**Mare depozit cu caete în diferite mărimi
de la 8 până la 200 file dictando, arit-
metică, caligrafie și albe. Caete pentru
desen, pentru geografie, precum și di-
ferite caete din hârtie albumină. Blocuri
de desen în diferite mărimi efectuate
din hârtie superioară pentru desen.**

**Cerneluri diferite, penițe claps, aluminiu, ron-
de, etc., vopsele pentru apă, pasteluri, creioa-
ne diferite, liniale de metal și lemn, echere,
teuri planșe pentru desen, diferite calități de
hârtie pentru scris etc etc. Tablouri istorice de la
10 Lei bucata. Diferite icoane și alte tablouri
după pictorii celebri.**

**În secția „en gros” se vinde cu prețuri
fără concurență. Caete de la 75— Lei su-
ta în sus. Plicuri și hârtii de la Lei 35—
suta. Notese, registre, creioane etc.
pentru domnii comercianți, cu prețuri
ieftine. Diferite cărți corespunzătoare
pentru bibliotecile școlare.**

**Tipografia execută prompt, curat
și ieftin diferite broșuri, carne-
te, bilete de vizită de logodnă
de cununii, necroloage, invitații,
placate, imprimate administra-
tive și pentru diferite oficii, fiind
provăzută cu literele cele mai
moderne.**

**Când veniți la Sibiu cercetați Librăria Săteanului, unde veți
putea comanda toate articolele de tipografie și librărie**

„Cassa de păstrare“

instituit de credit și economii soc. anonimă

ÎN SĂLIȘTE

Sucursale:
Miercurea,
Orlat și Se-
beșul-Săseșc

Capital societar **Lei 2.000.000.—**

Fond de rezervă „ **1.000.000.—**

Depuneri spre fruct. „ **20.000.000.—**

A V I Z I

„Cassa de păstrare“ inst. de credit și economii s. a. în Săliște

1. **PRIMEȘTE** depuneri spre fructificare în Cont-curent cu 6%.
2. Depuneri pe lângă anunțul statutar cu 7—10%.
3. Depuneri cu termen fix cu 10—12% și mai mult după mărimea sumelor și durata termenului de plată.

:- DAREA CĂTRĂ STAT O PLĂTEȘTE INSTITUTUL. :-
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

:-: Cinematograful „APOLLO“ :-:
rulează seară de seară cele
mai interesante filme.

„CETATEA“

Bancă Economică-Comercială S. A. BRAȘOV
ROMÂNIA.

Sucursale: București, Cluj, Gherla, Cohalm,
Odorheiu și Toplița-Română.

Afară de filiale „CETATEA“ are legături cu
toate băncile din orașele mai mari ale
României și în special ale Transilvaniei.

Capital social	Lei 60.000.000
Deplin vărsat	Lei 30.000.000
Fonduri de rezervă	Lei 9.000.000
Depuneri	Lei 70.000.000

Reprezentant și corespondent în America:

Bank of America

44 Wall Street New-York, N. J.

Primește **depuneri spre fructificare** în
cont-curent și pe libel și bonifică **7—10% dobân-**
dă, amăsurat sumei și duratei depunerilor.

Luca P. Niculescu

sucursala SIBIIU
strada Regina Maria 7
peste drum de hotelul
Impăratul Romanilor

a pus în vânzare cu prețuri
reduse: **Americă, Sifon,**
Zefir, Satin. tot felul de
pânzături, stofe de toate
categoriile pentru dame și
barbați, **mătăsuri, ba-**
tiste, ciorapi, mănuși,
cămăși, etc. etc.

Negustorii dela țară vor găsi
aci cea mai convenabilă
cursă pentru aprovizionarea
magazinelor lor.

Ocaziune rară extraordi-
nar de ieftin: Costume
bărbătești 600 Lei— co-
stumul complet.

Coton Perlé

In toate colorile, calitate supe-
rioară numai cu Lei 7 bobinu.

Grăbiți-vă și profitați de
prețurile de reclamă până
când nu e epuizat stocul.

Marca

GRAZIOSA-MILL

Cea mai bună hârtie de
scrisori.

Se vinde în toate librăriile
și papetăriile.

Hârtie și plicuri naționale.